

Végh Attila Porkabát

Vasadi Péter emlékére

Vasadi Péter (1926–2017)

Ha csak egy érzékünk volna, a tapintás,
miénk lenne minden létező.
De a birtokba vehető földjén
kinyílt a látás fekete virága.
Ő érzi azt is, ami tőlünk független.
Minden reggel kihajt, napjai öröklétek,
a láthatóba surrogó indákat ereszt,
de ezen a tájon sosem ver gyökeret,
nem kapaszkodik reményeibe.
A fény gödreibe minden este visszanő,
röghöz kötik földöntúli álmok.
Semmi – minden – semmi: a birtok
lélegez bennünk, amíg élünk.

A megfogható és belátható között
az egy örök tanítás világol:
legyen elég egy érintés, erre int,
mielőtt visszahúzódsz magadba,
de abban az érintésben szikrázzon a lét.
„Szellemlények kiváltsága ez” – mondtad,
mielőtt magadra húztad a kertkaput,
én kiléptem a fogyatékos fénybe,
mély levegő, súlyos novemberi eső,
ilyen idő lesz az álombeli kertben
az éjjelen, amelyre nem jön reggel,

fekszel, de szíven üt egy alvajáró gondolat,
s te felöltöd porkabátod, irány az úr,
méregzöld mohák sírnak lábad alatt,
sziszegő fű tekeredik bokádra,
körülotted forró páfrányok nőnek.

Az utolsó éjszakád ez. Most átlépsz.
Barátság szakad ki szívedből. Rád néz.
Hallja, hogy kérdezgetlek gondolatban.
A reményben hány sötét gondolat van?
Micsoda éjt fércelnek fényes füvek?
A menthetetlent végül ki menti meg?
Betű-lábnyomok. Letaposva minden.
„Tűnjünk el, ha már el kell tűnni innen.
Húzzunk, a kertben kihunytak a tények.”
Utolsó arcod ázik, mint a bélyeg.
Utolsó fényképed nézem, mint a víz.
Megszül, megítat, megfojt, de visszavisz
néha életedbe az emlék árja,
te későn érkeztél a szellemtájra,
villódzott már a káosz mozivászna,
imbolyogsz: egy későn jött néző árnya,
terméskő-lapokon jössz, hogy kikísérj,
érezni, megírni, élni mit is ér,
kérdem tőled. De te csak elmosolyodsz,
lila porkabátban a fénybe csoszogsz.

Itt hagyott bennünket a drága barát. Esztendők óta lehettünk kiadója, írásainak közlője. Telefonbeszélgetések lefegyverzőn bölcs puritánja: a csalhatatlanul esendő, tökéletes költő. (A szerkesztőség)

Búcsúnk a honlapon:

<http://www.naputonline.hu/2017/11/25/becsaphatatlanok-vagyunk-vasadi-peter-halalara/>